

עמ:

עין משפט
נר מצוה

לד א מ"י ס"ה מהל'
 גיושין הלכה יא סמג'
 עשין ד טושיע א"ה"ע ס"י
 קלט סמ"י י'
 ל"ח ב ג מ"י שם הלכה ו'
 ו טושיע שם סמ"י
 ט'
 ל"ב ד ה ו מ"י שם ס"ג
 הלכה ה סמג' שם
 טושיע א"ה"ע מומן קמח
 סמ"י א'
 ז (מ"י שם ס"א ה"ד) :
 ח (מ"י שם ה"ג) :
 טושיע שם ס"י קמח
 ס"א"ה :

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) נראה דל"ל כתב לשם
מלכות ב"י כי אם היה בדרך.

הזורק פרק שמיני גיטין

הוא אמר שמואל לא יעמוד אדם בנג זה ב'!
ול פסיק כר"ס לאמר גגין רשות אחד הן כפ'
(ו) וי"ל דהכא להולין מנג לבית קאמר וא"ת
של חבירו אפי' מנג של עצמו לא יקלוט להולין

והא דאמר רב יוחנן
אדם בגג זה ויקלוט
חבירו שכשם שדויד
דיווין חלוקין ממלכה
אבל לענין גט משום
לא קפדי אינשי (א) אמר
לפנים מוז פנימית של
החיצונות עונדות על
שהגיע לאורי מחצי
מגורשת מאי טעמא
החיצונה קא מיגדרת
שתי קופות זו בתוך זו
שלו חורקין לה אפילו
אינה מגורשת מאי ט
נח מאי הוי (ב) כליו ש

הוא הכא במאי עסק
שוליים: מתנני' ט"ב
אשרו בגמ' ישן וביתו
ישן של שנת יחד עממ'
גמ' במאי מופלגו
גזרה שמא יאמרו גי'
סברי אמר' הגזרה ישי'
לכנה א"ר אבא אמר
תצא וא"ר א"ר אבא
נתגרשה תינשא לכר'
לשום מלכות ישיאתה
למדי לשום מלכות יו'
הבית ידיה במזרח ו'
וכתב במזרח תצא מזוזה
ומזה ואין לה לא כמ'
מוזנות ולא בלאות לא
נמלה מזה ומזה תחזיר
ולא זה וזה משמאין
לא במציאתה ולא במ'
גדריה היתה בת ישרו'

דין לא היו מושיעין מחיות בית של ר"ב כיון
 שכל הבית והכל למחנךין בשלהי השבוע
 בעל הבית פ"י של משיב צבור לחסו י"ל ממדי
 חס"פ שלשה משמרתם ח"י והסוכר י"ל ממדי
 לחסו חזר דבר עומד בזה חזרו א"י נמי שוכר
 של משיב צבור: ד"ה א"י ח"י. פ"י כקונטרס
 שיות אלל להיתא חסד משמרת פשיטורו דלור
 א"י קריב י"ן נסך לאו חזר דמטא לחסריה
 ש"ע"י דלא נח חזר מחיות הפשיטות כיון שזו
 גבי חסות כיון שזהו לאור מחיות הפשיטות
 פשיטות פשיטתו ולמעלה ממחיותיה דלאו
 לאור פשיטת חסותה ופי גירסא זו כיון דגבי
 קונטרס ולא יתכן דלור כל קונטרס פשיטות:
 ד"ה א"י ח"י ח"י המגרס (לקמן ד' 3.) לא
 ד"ה א"י ח"י ח"י חס"פ חס"פ יסול ח"י
 ולזה עמו בפשיטתו לתאן דמוקף לה כלל

כי קרי לה שאינה הוגנת לאשמועין דלע"פ ש"ת
והקונטרס בלחומיה קיימים ואין נראה דבהדיא
אלא בשאין קיימין איירי הכא: וצריכה נש
שמה יאמרו גירס ראשון בט גמור ונשא שני ונש
דשם לשני אצל הראשון חכ"ם יצריכה ונש חשון

וזה דאמר רב יהודה לא יע
על גגו של חבירו דהוי מול
שאינס דריס על הגגות שיין
דחלוקת רשות בגין כרשיין

מר שמואל לא יעמוד
מי נשמים מגנו של
חלוקין מלמטה כך
הני מילי לענין שבת
פי'דא הוא וכולי האי
אביי ישתו חצרות זו
וחציונה שלו וחציונה
זו וחציונה הר' זו
ימי'ת גופה במחצות
מה שאין כן בקופה
הגנע לאור פנימית
מא דהא לא נח ויכי
לוקח ברשות מוכר
נח בקופה שאין לה
אומרים פומר אדם
לל' יאוסרין ואיהו גט
מאחר שכתבו לה:
ש סברי לא אמרינן
קודם לבנה וב"ה
ואי יאמרו גיטא קודם
מיואל אם נישאת לא
אמר שמואל * יאם
ולא: **מתני'** כתב
הוגנת לשום מכלות
לבנין הבית לחורבן
כתב במעבר * ממעבר
ומזה וצריכה גט מזה
וכה ולא פירות ולא
על זה ולא על זה אם
הולד ממור מזה ומזה
ה ולא זה זה זכאין
שה ידיה ולא בהפרת
נפסלת מן הכהונה
בה

דקנסוהו דרמ' ציבמות (אס) מוה ופלו. אס החצירה ציבמותו (פס) אס ארמין דאסדור (לס) אס הכסס אס: נפסל היינו אס אס שמונה פס

אס קוה ואן גראס דפסר משע דארר כלי קוה אס מן מחלות החצירה מגוריוש כנגד הפנימי מעלה מהמן חלל קוה אס הפעמיים חצרות חלל פנימיים אס משמע "ש כסר" אס אסרין גוה גרס אס אס אסו אסר' אס אס מוהמס צנינו אס נפסלה: **כתב** אס

לה לא כתב ולא לשון אף ע
מתינן בסוף פרק אלמנה נח
ה וזוהי פי בקונטרס אע"פ
אם אשת איש יוצאה בלא גט
הי נמי נחזיר ה"ה אופן שני

מסורת הש"ס

(א) (שירובין ג.א.) ב) (לעיל
עמ.ג.) ג) עדות פ"ד מ"ח
(לקמן פ"ה.) ד) (לעיל כ"ג.)
ה) (לקמן פ"ה.) יבמות לא:
ו) (ע"י חוספות יבמות לא:
ד"ה היה במרחק וכו' ועוד
בחוספות לקמן פ"ה ד"ה
כ"ה.) ז) (וע"ן היטב חוס'
שירובין לא.) ד"ה ושמאל
ח) (ל"ה המשפלה)
ט) (וע"ן חוספות כ"ה יא:
ד"ה וכו' בלד.)

גליון הש"ס

נמ' אם נתגדשה הינשא
לכתחלה. ע"ן יצמות דף
יד ע"ב תוספות ד"ה בגט
ישן:

לְעֹזֵי רֵשׁ

פונ"ץ. קרקעית.

מוסף רש"י

כתב לשורם מלכות
שאינה הרגת. טופר
שהיה נרץ למנות למלך
ישראל, וא לשם מלכות
אחרת, כגון לשם מלך
רומי ותנא קרי לה שאינה
הונגת משום שאין להם לא
תכב ולא לשון כדכתיב
(שפדריה א) כווי אתה מלך
יבמות אצא. חצא מזה
ומזה. אם יקטב כלותו גט
(ספ).